

fulde sende Folk for at holde Vagt hos ham i flere Døgn. Ogsaa dette er overeensstemmende med de ældre Love. I Placat af 1766 hedder det, at det er Bonden selv og hans Folk, som skulle holde Vagt Nat og Dag, saalange Torven brænder osv. Dette er taget til Rettefnoer i mit Underændringsforslag, hvor det udtrykkeligt er udtalt, at det er Antænderen selv, der har at paasee, at alt Nødvendigt bliver iagttaget. Imidlertid deraf, at hele Ansvarret paahviler denne enkelte Mand, følger, at man maa see dobbelt nøie til, hvilke Clausuler man vedtager.

Naar Ulykken er flet, naar Naboernes Eiendomme ere afbrændte, ere disse kun lidet hjulpne ved, at han bliver mulkteret; de ere endog i de fleste Tilfælde ligesaa lidet dermed hjulpne, om han desuden bliver idømt Stadeserstatning. I de fleste Tilfælde vil han ikke kunne udrede den med hele sin Formue. Af denne Grund er iagttaget i Ændringsforslaget ikke blot at opstille, hvad der vilde medføre, at Antænderen af Heden og Mosetovv vilde blive straffet hve r gang han havde anrettet Skade, efterdi han i saa Fald maatte have forsomt at gaae frem paa den i Ændringsforslaget betegnede Maade, men endvidere at opstille, hvad der vilde medføre, at han maatte blive mulkteret, endog inden han havde anrettet Skade, naar han befandtes at have forsomt at anvende sædvanlige Forsigtighedsregler. Der gives nemlig dem, som vilde dertil være skjodesløse og lefsindige nok. For altsaa at kunne holde disse i Awe itide er Bestemmelsen medoptaget om „alle Forsigtighedsregler“ og om, at Brandfogden skal varsles. I selve Loven behøves ikke derhos udtrykkelig at siges, at Brandfogden skal syne Brandstedet, naar saadant af ham findes fornødent. Det følger af sig selv, at dette er Niemedet af Varslingen; og hans Instruction kan indskærpe dette yderligere. Med disse Syn kunde det ikke være Meningen, at han skulde kontrollere, om Bedkommende havde antændt Mere ad Gangen, end han saae sig istand til at slukke eller tildække, om fornødent, med Sand. Kun den Paagjældende selv kan vide, hvorvidt hans egne Kræfter i saa Henseende ræffe; men Brandfogden kunde

muligen befinde, at sædvanlige Forsigtighedsregler vare forsoimte, eller sletingen saadanne iagttagne; at Bedkommende ikke, som der staaer i Placaten af 1766, havde „rundtrenom affaa ret Heden“, altsaa istandbragt det samme Belte, som der tales om i Udvalgets Forslag; han kunde finde, at Ilden brændte, uden at der var noget Mandskab, som holdt Vagt, og ved Instruction tilholdes at anmelde saadan Forsømmelighed for Politimesteren. Naar Udvalgets paafølgende § 32 bliver vedtaget, vilde Mulktning ikke udeblive, og altsaa ogsaa Saadanne blive holdte i Aende, som kunde have Gang til at lade staae til, trods Ansvarret i Tilfælde af Skades Anrettelse.

Jeg tillader mig at udbede mig Ordet senere angaaende Fortolkningen af Udvalgets første Affnit af § 31.

**Ordføveren:** Hovedbestemmelsen i § 31 gaaer ud paa, at, naar der opstaaer Hedebrand, saa er den virkelige Analogi dermed al anden Ildbrand, som man ikke har attraaet og som ogsaa kan paaføre Andre Skade, og mod Bestemmelserne herom har det ærede Medlem, som sidst talte, ikke fundet Noget at erindre; ialtsald er der ikke stillet Ændringsforslag, og Udvalget troer, at der i den Retning er foreskrevet, hvad der praktisk lader sig udføre, og saaledes er gjort, hvad der kan gøres for at sætte Grændse for en saadan Ildbrand. Ved Siden deraf har man ogsaa troet at kunne sætte præventive Foranstaltninger med Hensyn til Afbrændingen af Lyng paa Roden, og ere da de to store Hovedmidler, som naturligtvis ikke ere Udvalgets Opfindelse — det vilde ganske vist være en meget flet Anbefaling, hvis det var saa — Isolering ved Anbringelsen af et Belte og Vagthold, og til dette Vagthold skal ved et Slags gjenfærdig Assurance mellem Hedeboerne ogsaa Folk fra Nabostederne kunne tilstiges og tilholdes ikke at forlade samme, sørend Ilden er slukket. Ogsaa med Hensyn til denne Deel af Sagen har det ærede Medlem ikke stillet noget Ændringsforslag. Derimod har han meent, at saadanne præventive Foranstaltninger ogsaa kunde være at træffe med Hensyn til Afbrændingen af Hedetovv. Udvalget har naturligtvis ogsaa havt dette Spørgs-